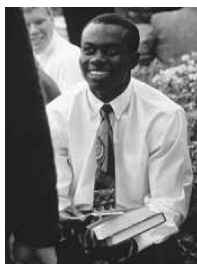

Officiellt tillkännagivande 2

Varje värdig man kan bära prästadömet

En princip som särskiljer de sista dagars heliga från alla andra religioner är att vi tror på nutida uppenbarelse. Vad skulle vi veta om gudomen utan den? Hur skulle vi veta vem som var kyrkans president eller biskopen för en församling? Som profeten Jakob lärde i Mormons bok: "Ingen

människa vet något om [Guds] vägar, med mindre det bliver uppenbart för henne. Därför ... förakten icke Guds uppenbarelsen!" (Jak 4:8). När du studerar Officiellt tillkännagivande 2, begrunda då den stora välsignelse som denna viktiga uppenbarelse är för kyrkans medlemmar över hela världen.

Förstå skrifterna

Officiellt tillkännagivande 2

Underrätta (st 2) – Meddela, informera

Omfattande meditation (st 2) – En lång period med allvarlig begrundan

Enhälligt (st 2) – Alla hade samma uppfattning

Beslutsamässig församling (st 8) – Samling av heliga under en kyrkans generalkonferens

Officiellt tillkännagivande 2 (st 8) – "Herrens ord och vilja"

Herren uppenbarade genom profeten Joseph Smith att de ord som uttalas av dem som understöds som profeter, siare och uppenbarare, när de "tala drivna av den Helige Anden skall vara helig skrift, skall vara Herrens vilja, skall vara Herrens sinne, skall vara Herrens ord" (L&F 68:4). Vid ett annat tillfälle lovade Herren

kyrkans medlemmar att när de lyder profeternas inspirerade råd så ska inte "helvetets portar ... bli [dem] övermäktiga, ja, Herren Gud skall skingra mörkrets makter för [dem]" (L&F 21:6).

Studera skrifterna

Gör aktivitet A när du studerar Officiellt tillkännagivande 2.

A Skriv ett brev till redaktören

Äldste David B. Haight, medlem av de tolv apostlarnas kворum, sade att strax efter det att tillkännagivandet om prästadömet hade getts till pressen så befann han sig på en flygplats i Chicago i Illinois: "Jag [lade] märke till *Chicago Tribune* i tidningsståndet. På första sidan stod rubriken: 'Mormonerna ger svarta prästadömet'. Och underrubriken löd: 'President Kimball påstår sig ha fått en uppenbarelse.' Jag köpte ett exemplar av tidningen. Jag stirrade på ett ord i underrubriken – *påstår*. Ordet framstod för mig som skrivet i röd neon. Medan jag gick längs gången till mitt anslutningsplan, tänkte jag: *Här går jag nu i Chicago genom denna brusande flygplats, och jag var vittne till denna uppenbarelse. Jag var där. Jag bevittnade den. Jag kände det himmelska inflytandet. Jag var en del av detta.* Föga anade den där tidningsredaktören sanningen i denna uppenbarelse ... Föga anade han, eller tryckaren, eller den som hällde trycksvärta i pressen, eller den som levererade tidningen – ingen av dem förstod att detta var en verklig uppenbarelse från Gud. De visste inte vad jag visste, för jag hade bevittnat det" (*Nordstjärnan*, jul 1996, s 24).

Föreställ dig att du bor i Chicago i Illinois, i juni 1978, och läser den tidningsrubrik som äldste Haight talade om. Gå igenom styckena 3–6 i "President Spencer W Kimballs liv" (s 208–209) och styckena 3–8 av Officiellt tillkännagivande 2. Skriv sedan ett brev till redaktören för *Chicago Tribune* i vilket du motiverar varför du tror att uppenbarelsen var mer än ett "påstående".

President Ezra Taft Benson

Låt jorden översvämmas av Mormons bok

Innan Sheri L Dew skrev en biografi över president Ezra Taft Benson gjorde hon noggranna efterforskningar om hans liv. När hon avslutat projektet drog hon slutsatsen: "Det är en ödmjukande erfarenhet att noggrant undersöka, att till och med tränga in i, en profets liv. En levnadstecknare ser så mycket – det goda och det dåliga, prövningarna och triumferna, glädjeämnena och smärtan. I levnadstecknarens uppgift ingår det ömtåliga ansvaret att analysera, att sammanställa en persons liv, att dra slutsatser av en människas bidrag, drömmar och strövan, hans motiv, och så vidare. Från början respekterade jag president Benson som en man med en gudomlig kallelse. Men ju mer jag forskade och läste och begrunnade, ju mer kom jag att inse hur verkligt anmärkningsvärd Ezra Taft Benson är." Syster Dew vittnade också om

att en av de många saker som projektet lärde henne var att "Ezra Taft Benson, liksom sina föregångare, verkligen är en Guds profet" (Ezra Taft Benson: A Biography [1987], s xi).

HANS LIV (1899–1994)

- 1899 Föds den 4 augusti i Whitney i Idaho som son till George T och Sarah Dunkley Benson
- 1907 8 år. Döps på sin födelsedag i Logan River Canal i Whitney i Idaho
- 1921–1923 21–24 år. Mission till Storbritannien
- 1926 27 år. Gifter sig med Flora Smith Amussen den 10 september. Hon avlider år 1992
- 1943 44 år. Ordineras till apostel av president Heber J Grant
- 1946 46 år. Inleder sitt tjänande som president för Europamissionen. Efter andra världskrigets slut hjälper han till med att tillgodose de behov som kyrkans medlemmar har i ett krigsdrabbat Europa.
- 1952–1960 53–61 år. Jordbruksminister för Förenta Staterna
- 1964–1965 64–66 år. President för Europamissionen
- 1973 74 år. Inröstas som president för de tolv apostlarnas kворum
- 1985 86 år. Inröstas som president för kyrkan, efter president Spencer W Kimballs död
- 1994 94 år. Avlider den 30 maj i Salt Lake City

HANS TID SOM PRESIDENT (1985–1994)

- 1985–1993 Nio tempel invigs runt om i världen
- 1990–1992 Missioner upprättas i Tjeckoslovakien, Ungern, Polen, Bulgarien, Ryssland, Ukraina och i Östberlin i Tyskland (detta är områden där regeringen tidigare inte tillät missionsarbete). Länderna Armenien, Uganda, Kenya, Zimbabwe, Zambia, Botswana, Namibia och Kongo invigs för evangeliets predikande
- 1992 Kyrkans 1900:e stav organiseras
- 1994 Kyrkans medlemsantal är 9024368

President Ezra Taft Bensons liv

1. "Ezra Taft Benson blev kyrkans president efter Spencer W Kimballs död. Tidigt under sin ämbetsperiod betonade han hur viktigt det är att läsa och studera Mormons bok. Han vittnade om att 'Mormons bok för människor till Kristus', och bekräftade Joseph Smiths uttalande om att denna bok utgör 'slutstenen i vår religion, och att en människa kan komma närmare Gud genom att hålla sig till dess föreskrifter än genom någon annan bok' [*A Witness and a Warning* (1988), s 3, 21; se även *History of the Church*, del 4, s 461].

2. På generalkonferensen i april 1986 förkunnade president Benson: 'Herren inspirerade sin tjänare Lorenzo Snow att åter betona principen om tionde för att återlösa kyrkan från finansiell fångenskap ... Nu, i vår tid, har Herren uppenbarat behovet av att åter framhålla Mormons bok ... Jag lovar er

att ifrån detta ögonblick och allt framgent, om vi dagligen hämtar näring från dess sidor och åtlyder dess föreskrifter, så kommer Gud att utgjuta på vart och ett av Sions barn och kyrkan en välsignelse som hittills inte har skådats' (*Nordstjärnan*, jul 1986, s 80). Miljontals människor över hela världen accepterade utmaningen och erhöll den utlovade välsignelsen.

3. Ett annat stort tema var vikten av att undvika högmod. Under generalkonferensen i april 1989 uppmanade han kyrkans medlemmar att 'rena det inre kärlet genom att besegra högmodet', som, varnade han för, var orsaken till den nephitiska nationens undergång. Han gav rådet att 'botemedlet mot högmod heter ödmjukhet – saktmod, undergivenhet' [*Nordstjärnan*, jul 1989, s 5].

4. Medan Ezra Taft Benson verkade som medlem i de tolv kворum hade han ett ovanligt tillfälle att vara ett exempel på hur man lever efter evangeliet. År 1952, med uppman-

tran från president David O McKay, accepterade han en utnämning som jordbruksminister under Dwight D Eisenhower, president för Förenta Staterna. Detta var enda gången i kyrkans historia som en medlem av de tolv kворum verkade som minister åt Förenta Staternas president. Under sina åtta års verksamhet vann han allmän respekt i sitt hemland och utomlands för sin integritet och för sitt kunnande när det gällde att leda och genomföra regeringens jordbrukspolitik i Förenta Staterna. Han kom i kontakt med nationella ledare och öppnade dörren för kyrkans representanter över hela världen.

5. Under president Bensons ledarskap gjorde kyrkan stora framsteg över hela världen. Den 28 augusti 1987 invigde han templet utanför Frankfurt, i Förbundsrepubliken Tyskland, ett meningsfullt privilegium för honom eftersom han var stationerad i Frankfurt medan han verkade som president för Europamissionen från 1964 till 1965.

6. Templet i Freiberg, i Tyska demokratiska republiken, invigdes den 29 juni 1985. Denna invigning utgjorde kulmen på en rad underverk som hade gjort det möjligt att bygga det. Under sitt första besök i Tyska demokratiska republiken år 1968 lovade äldste Thomas S Monson, i de tolv kворum, de heliga: 'Om ni förblir sanna och trofasta till Guds befallningar, kommer varje välsignelse som vilken annan medlem som

helst i kyrkan kan få ta del av, att bli er.' Under 1975, medan äldste Monson var på uppdrag i samma land, kände han sig manad av Anden att inviga landet åt Herren med dessa ord: 'Fader, låt detta vara inledningen till en ny dag för kyrkans medlemmar i detta land.' Han bad om att de heligas innerliga önskan 'att få templets välsignelser' skulle uppfyllas. Hans inspirerade löfte och profetiska invigningsbön förverkligades. [Nordstjärnan, jul 1989, s 47-49.]

7. Den sista dagen i mars 1989 fick sista dagars heliga-missionärer tillstånd att komma in i Tyska demokratiska republiken. Den 9 november 1989 besvarades många heligas tro och böner när muren mellan östra och västra Europa började falla, vilket ledde till ett ökat antal dop och kyrkobyggen. En nyomvänd fick för första gången höra talas om kyrkan när han besökte ett öppet hus i det nästan färdiga kapellet i Dresden i Tyskland, den 1 maj 1990. Mindre än en vecka senare blev han döpt efter att ha tagit emot missionärslektionerna, läst Mormons bok två gånger från pärm till pärm, och skaffat sig ett starkt vittnesbörd om evangeliets sanningar [se Garold and Norma Davis, "The Wall Comes Down", *Ensign*, jun 1991, s 33].

8. Den 24 juni 1991, vid en bankett efter en konsert med tabernakelkören i Moskva, tillkännagav vicepresidenten för den ryska sovjetrepubliken att kyrkan var officiellt erkänd i hans land. Detta gjorde det möjligt för kyrkan att upprätta församlingar överallt i denna stora republik. Under 1990-talet blev ett antal tidigare sovjetrepubliker och länder i mellan- och östeuropa invigda för evangeliets predikande, bland annat Albanien, Armenien, Vitryssland, Bulgarien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Rumänien, Ryssland och Ukraina. Lokaler för kyrkan hyrs och byggs i vart och ett av dessa länder, och många människor får ett vittnesbörd om evangeliets sanningar. Vid invigningen av det första möteshuset för sista dagars heliga i Polen sedan före andra världskriget, bad äldste Russell M Nelson i de tolv kvorum om att möteshuset skulle fungera som 'en tillflyktsort för bekymrade själar och en hoppets fristad för dem som hungrar och törstar efter rättfärdighet' [*Church News*, 29 jun 1991, s 12]. Denna välsignelse uppfylls i många länder i de heligas liv som har funnit evangeliets frid och glädje.

Under president Bensons ämbets tid invigde kyrkans ledare ett flertal länder för evangeliets predikande.

9. Som en följd av en fantastisk tillväxt i kyrkans medlemskap och president Bensons betoning på missionsarbetet, fanns det i slutet av hans ämbets tid nästan 48000 missionärer som verkade i kyrkans 295 missioner.

10. Under hans ämbets tid började också kyrkans välfärdsprogram att erbjuda ökad humanitär hjälp till medlemmar av andra trosåskådningar över hela världen. Denna hjälp ges för att lindra lidandet och för att främja långsiktigt oberoende. Stora mängder mat, kläder, medicin, filter, konanter och andra varor distribueras till de behövande, och i långsiktiga projekt erbjuds hälsovård, undervisning i läskunnighet och andra tjänster. Denna hjälpverksamhet når idag ut till tusentals människor i många delar av världen.

11. Drabbad av ålderskrämpor och förlusten av sin kära hustru Flora, avled president Benson vid 94 års ålder den 30 maj 1994, efter att trofast ha fullgjort sin uppgift som Herrens profet. Han efterträddes av Howard W Hunter, som då verkade som president för de tolv kvorum" (*Vår arvedel*, s 133-136).

Forstå läsuppgiften

President Ezra Taft Bensons liv

Föreskrifter (st 1) –
Lärdomar, befallningar

Finansiell fångenskap (st 2) –
Skuld

Det inre kärlet (st 3) –
Deras liv, tankar, avsikter
och önskningar

Fristad (st 8) – Plats där man
finner trygghet

Ezra Taft Bensons lärdomar och vittnesbörd

12. "Om vi inte läser Mormons bok och giver akt på dess lärdomar så har Herren förkunnat i Läran och förbunden kapitel 84, att hela kyrkan är under fördömmelse: 'Denna dom vilar över alla Sions barn' (v 56). Herren fortsätter: 'De skola förbliva under denna dom, till dess de

omvänder sig och komma ihåg det nya förbundet, nämligen Mormons bok och de förra befallningarna, vilka jag givit dem. De skola icke blott tala om utan även göra, vad jag skrivit' (L&F 84:57).

13. Vi skall alltså inte bara tala om Mormons bok, utan vi måste också handla efter den. Varför? Herren svarade: 'Att de må bära sådana frukter, som äro värdiga deras Faders rike. Annars återstår det att utgjuta plågorna och domen över Sions barn' (L&F 84:58). Vi har känt denna plåga och dom!" (*Nordstjärnan*, nr 6 1986, s 3.)

14. "Det är inte bara det att Mormons bok undervisar oss om sanningen, även om den verkligen gör det. Det är inte bara det att Mormons bok bär vittnesbörd om Kristus, även om den sannerligen också gör det. Men det finns något mer. Det finns en kraft i boken som kommer att börja flöda in i era liv i det ögonblick som ni allvarligt börjar studera boken. Ni kommer att få större förmåga att motstå frestelser. Ni kommer att få

större kraft att undvika att bli bedragen. Ni kommer att finna kraft att förbli på den raka och smala vägen. Skrifterna kallas för 'livets ord' (se L&F 84:85), och ingenstans är detta mer sant än i Mormons bok. När ni börjar hungra och törsta efter dessa ord, kommer ni att finna liv i mer och mer överflöd ...

15. Bröder och systrar, jag vädjar till er av hela mitt hjärta att ni med stort allvar överväger betydelsen av Mormons bok för er personligen och för kyrkan som helhet" (*Nordstjärnan*, jan 1987, s 4, 5).

16. "Mormons bok är slutstenen i vårt vittnesbörd om Jesus Kristus, som själv är hörnstenen till allt vi gör. Den bär vittne om hans verklighet med klarhet och kraft. Olikt Bibeln, som gått genom generationer av översättare, avskrivare och fördärvade religionslärare som gjorde ändringar i texten, kom Mormons bok från skrivare till läsare genom bara en inspirerad översättning. Därför är dess vittnesbörd om Mästaren klart, oförfalskat och fullt av kraft. Men den är till och med ännu mer. En stor del av den kristna världen förnekar idag Frälsarens gudomlighet. De ifrågasätter hans mirakulösa födelse, hans fullkomliga liv och realiteten i hans härliga uppståndelse. Mormons bok talar på ett klart och omiskännligt sätt om sanningen i allt detta. Den ger också den mest fullständiga beskrivningen av läran om Försoningen. I sanning är denna gudomligt inspirerade bok en slutsten i att bära vittne för världen att Jesus är Kristus (se titelbladet till Mormons bok)" (*Nordstjärnan*, jan 1987, s 3-4).

17. "Vi gör ofta stora ansträngningar för att öka aktiviteten i våra stavar. Vi arbetar flitigt med att öka närvaron på sakramentsmötena. Vi arbetar med att få fler unga män att gå på mission. Vi strävar efter att få ett större antal att gifta sig i templet. Allt detta är berömvärda insatser och viktigt för rikets tillväxt. Men när enskilda medlemmar och familjer fördjupar sig i skrifterna regelbundet och konsekvent, kommer dessa andra områden att automatiskt förbättras. Vittnesbörden ökar. Beslut kommer att stärkas. Familjer beskyddas. Personlig uppenbarelse kommer att flöda" ("*Ordets makt*", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s 82-83).

18. "Ni kan inte handla fel och ändå känna er väl till mods. Det är omöjligt!" ("*To the Rising Generation*", *New Era*, jun 1986, s 5; se även *Vägledning för de unga*, s 3).

19. "Inget heligare ord finns inom världslig eller helig skrift än ordet *mor*. Det finns inget ädlare verk än det som en god och gudfruktig mor utför ...

20. I den eviga familjen bestämde Gud att fäder skulle presidera i hemmet. Fäder ska stå för försörjningen, han ska älska, undervisa och vägleda.

21. Men en mors roll är också ordinerad av Gud. Mödrar ska föda, uppfostra, vårda, älska och utbilda. Detta är vad som förkunnas i uppenbarelserna" (*To the Mothers in Zion* [broschyr, 1987], s 1-3).

22. "Högmod är världssynden, den stora lasten ...

23. Botemedlet mot högmod heter ödmjukhet – saktmod, undergivenhet (se Al 7:23) ...

24. Gud vill ha ett ödmjukt folk. Vi kan antingen välja att vara ödmjuka eller tvingas bli ödmjuka. Alma sade: 'Därför, välsignade äro de, som ödmjuka sig utan att vara tvungna att vara ödmjuka' (Al 32:16).

25. Låt oss välja att vara ödmjuka.

26. Vi kan välja att ödmjuka oss genom att besegra illviljan mot våra syskon och sätta dem lika högt som oss själva. Vi kan lyfta upp dem till vår egen höjd eller än högre (se L&F 38:24; 81:5; 84:106).

27. Vi kan välja att ödmjuka oss genom att ta emot råd och tuktan (se MB Jak 4:10; Hel 15:3; L&F 63:55; 101:4-5; 108:1; 124:61, 84; 136:31; Ords 9:8).

28. Vi kan välja att ödmjuka oss genom att förlåta dem som sårat oss (se 3 Ne 13:11, 14; L&F 64:10).

29. Vi kan välja att ödmjuka oss genom att osjälviskt tjäna andra (se Mos 2:16-17).

30. Vi kan välja att ödmjuka oss genom att gå på mission och förkunna det ord som kan ödmjuka andra (se Al 4:19; 31:5; 48:20).

31. Vi kan välja att ödmjuka oss genom att oftare komma till templet.

32. Vi kan välja att ödmjuka oss genom att bekänna och överge våra synder och födas av Gud (se L&F 58:43; Mos 27:25-26; Al 5:7-14, 49).

33. Vi kan välja att ödmjuka oss genom att älska Gud, underkasta oss hans vilja och sätta honom främst i vårt liv (se 3 Ne 11:11; 13:33; Moro 10:32).

34. Låt oss välja att vara ödmjuka. Vi kan göra det. Jag vet att vi kan det" (*Nordstjärnan*, jul 1989, s 5).

35. "I detta verk är det Anden som räknas – vart vi än tjänar. Jag vet att jag måste förtrösta på Anden. Låt oss erhålla Anden och vara trofasta medlemmar i kyrkan" (*Nordstjärnan*, nr 6 1986, s 79).

36. "Det finns inget som är viktigare i detta verk än Anden" (*Nordstjärnan*, jan 1987, s 37).

37. "Jag vittnar om att det inte kommer att gå många år, förrän jorden blir renad (se L&F 76:41). Jesus Kristus skall komma tillbaka, denna gång i makt och stor härlighet för att segra över sina fiender och härska och regera på jorden. (Se L&F 43:26-33.) I rätt tid kommer alla människor att få uppstå och därefter ställas inför Mästaren i en slutlig dom. (Se 2 Ne 9:15, 41.) Gud kommer att belöna alla i enlighet med de gärningar de gjort i köttet (se Al 5:15)" (*Nordstjärnan*, jan 1989, s 75).

Förstå läsuppgiften

Ezra Taft Bensons lärdomar och vittnesbörd

Presidera (st 20) – Leda Illviljan (st 26) – Hatet

Studera läsuppgiften

Gör aktivitet A eller B när du studerar "President Ezra Taft Benson".

A Gör ett collage

Utgå från styckena 1–10 och rita eller finn bilder i tidningar som du tycker representerar det slags händelser som inträffade under president Bensons liv. Ge varje bild en rubrik och montera dem som ett collage i din anteckningsbok eller på ett separat pappersark.

B Para ihop

1. Skriv upp följande skriftställehänvisningar i en spalt i din anteckningsbok:
 - a. Alma 31:5
 - b. Alma 41:10
 - c. Läran och förbunden 42:13–14
 - d. Läran och förbunden 84:54–57
 - e. 3 Nephi 27:5–8
 - f. Jesaja 64:1–3
 - g. Alma 5:22–23
 - h. Alma 56:47–48
2. Bredvid varje hänvisning skriver du upp de stycken, från 12–37, som du tycker bäst passar ihop med varje skriftställe. Fler än ett stycke kan vara tillämpligt.
3. Välj ut en av president Bensons lärdomar som gjorde intryck på dig och förklara vad den betyder för dig.

President Howard W Hunter

En man med kristuslik kärlek

President Howard W Hunter lärde: "Var snäll och kom ihåg detta. Om vårt liv och vår tro är inriktad på Jesus Kristus och hans återställda evangelium kan ingenting gå fel i det långa loppet" ("Fear Not, Little Flock", Brigham Young University 1988–1989 Devotional and Fireside Speeches [1989], s 112). President Hunter undervisade inte bara om denna viktiga princip, han efterlevde den också. Äldste James E Faust, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade: "Det kanske mest anmärkningsvärda som hände under hans korta tid som president för kyrkan var att kyrkans medlemmar över hela världen på ett alldeles särskilt sätt fäste sig vid honom som sin profet, siare och uppenbarare. De såg i honom personifieringen av de egenskaper som Frälsaren själv besitter. De reagerade på ett anmärkningsvärt sätt på hans profetiska budskap att göra våra liv mer kristuslika och att låta templet bli det centrala i vår gudsdyrkan" ("Howard W Hunter: Man of God", Ensign, apr 1995, s 26).

Ett exempel på hans kristuslika natur gavs av äldste Neal A Maxwell, medlem i de tolv apostlarnas kворum. Han sade att president Hunter "är en ödmjuk man. Han vägrade en gång att ta ett arbete som han behövde som ung man, för att det skulle ha inneburit att en annan person skulle ha förlorat sitt arbete. Det är samma anspråkslösa man som, då jag vaknade efter en tröttsam och dammig dag tillsammans med honom på ett uppdrag i Egypten, stillsamt putsade mina skor, en sak som han hade hoppats kunna göra klar osedd" ("Meek and Lowly", Brigham Young University 1986–1987 Devotional and Fireside Speeches [1987], s 61).

HANS LIV (1907–1995)

1907	Föds den 14 november i Boise i Idaho som son till John William och Nellie Marie Rasmussen Hunter
1919	12 år. Döps den 4 april (väntade på sin fars tillstånd). Ordinerats till diakon av sin biskop den 21 juni
1931	23 år. Gifter sig med Clara (Claire) May Jeffs den 10 juni
1950	42 år. Ordförande för den kommitté som inför morgonseminariet i Kalifornien

